

РЕШЕНИЕ

№ 7665

за изменение в частта за разноските

гр. София, 07.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 42
състав**, в закрито заседание на 07.12.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калин Куманов

като разгледа дело номер **11533** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.248 от ГПК.

Образувано е по молба от 11.09.2023 г. на К. М. Н. от [населено място], чрез адв.Г., с която се иска изменение на Решение № 5441 от 21.08.2023 г., постановено по адм.дело № 11533/2022 г. по описа на АССГ, в частта на присъдените разноски.

В определения срок по чл.248, ал.2 ГПК ответникът Териториална дирекция "Митница Р." при Агенция "Митници" не е изразил становище по направеното искане. В случая е изпълнено изискването на чл. 248, ал. 2 от ГПК за съобщаване на насрещната страна за искането за изменение на решението в частта му на разноските. Съдът, като взе предвид доводите на страните и събраните по делото доказателства, намира за установено следното:

Делото е образувано по жалба на К. М. Н. от [населено място], ул."21-ви век" №9, ап.50, ЕГН: [ЕГН], срещу Решение рег.№ 32-325749/27.09.2022 г., издадено от Директора на ТД "Митница Р." при Агенция "Митници", потвърдено с Решение № Р-515/32-400707/ 21.11.2022 г. на Директора на Агенция "Митници", с което е определена нова митническа стойност в размер на 23 924.24 лв. за стока, поставена под режим "Допускане за свободно обращение" с МД с MRN 19BG004300000873R1/14.08.2019 г. и възникнало вносно митническо задължение на 14.08.2019 г. в размер 1 391.69 лв., определена данъчна основа при внос на стоката 26 466.66 лв., определено задължение за ДДС 3 061.71 лв., установен размер за вземане под отчет и досъбиране вносно мито и ДДС общо в размер на 4 453.40 лв., посочен длъжник К. М. Н..

С Решение № 5441 от 21.08.2023 г., постановено по адм.дело № 11533/2022 г., Съдът е отменил обжалваното решение и е осъдил Агенция "Митници" да заплати на дирекция

К. М. Н. съдебно-деловодни разноски по делото в размер на 915.34 лв.

Решението е обжалвано от ТД "Митница Р."

Молбата, депозирана от К. М. Н., е допустима. Съгласно чл.80, изр.2 ГПК страната, която е поискала присъждане на разноски, представя на съда списък на разноските най-късно до приключване на последното заседание в съответната инстанция. В противен случай тя няма право да иска изменение на решението в частта му за разноските. В случая жалбоподателят е претендирал разноски, за което е представил списък по чл.80 ГПК, и по претенцията Съдът се произнесъл със съдебното решение.

Така депозираната молба е неоснователна. Противно да изложеното в молбата, материалният интерес по делото е изчислен правилно, това е видно от решението на Директора на ТД "Митница Р." и решението на Директора на Агенция "Митници". На задълженото лице са определени за доплащане публични държавни вземания в общ размер на 4 453.40 лв., от които 1 391.69 лв. за мито и 3 061.71 лв. за ДДС по МД с MRN: 19BG004300000873R1 от 14.08.2019 г., представляващи разликата между реално платените и подлежащите на плащане на публични държавни вземания. Видно е от двете решения, че липсва посочена сума за дължими лихви по установените за доплащане суми за ДДС и мито. Следователно така поддържаната сума не представлява част от обжалвания административен акт и не може да бъде включена в размера на материалния интерес, обжалван по делото. Наред с това в хода на съдебното производство жалбоподателят не е представил доказателства за внесената сума в размер на 1 078.16 лв., представляваща лихва върху определените за дължими публични задължения.

Едва с молбата за изменение на решението в частта за разноските жалбоподателят е представил Писмо рег.№ 32-356483/19.10.2022 г. на Началника на МП "Пристанище-С.", с което жалбоподателят е само уведомен за дължими лихви за периода от 14.08.2019 г. до 18.10.2022 г., и че същите следва да бъдат платени в 10-дневен срок от получаване на писмото. Предвид липсата на доказателство за тяхното реално плащане Съдът следва да отхвърли искането като неоснователно. Отделно, дори и да се приеме, че такива са платени, жалбоподателят разполага с правото си след влизане в сила на съдебното решение да поиска тяхното възстановяване от митническите органи.

Относно релевираните доводи за присъденото адвокатско възнаграждение и включване на дължим ДДС, е видно, че същото е включено и при редуциране размера на същото от Съда поради уважаване на възражението за прекомерност.

В заключение Съдът намира, че не следва да измени решението в частта му за разноските. Ето защо депозираната молба следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Така мотивиран, Съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ искането на К. М. Н. от [населено място], чрез адв.Г., за изменение на Решение № 5441 от 21.08.2023 г., постановено по адм.дело № 11533/2022 г. по описа на АССГ, в частта на присъдените разноски.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните за изготвянето му.

СЪДИЯ:

